

Det er et krav at kommuneplanen indeholder retningslinjer for beliggenhed af tekniske anlæg.

Kommunen kan ud over at fastsætte retningslinjer vælge at foretage udpegning af områder for placering af f.eks. solenergianlæg således, at interesserede kan se, hvor i kommunen det umiddelbart vil være muligt at placere anlæg.

Solcelleparker

Når solenergianlæg kræver kommuneplanlægning, skal det sikres, at planlægningen ikke er i strid med overordnede interesser.

Retningslinjer for Solcelleparker:

Ved placering af anlæg i det åbne land, skal der tages vidtgående beskyttelseshensyn til landskabet, kulturhistorien, miljøet og naboerne.

Under hensyn til påvirkningen af omgivelserne kan kommunalbestyrelsen stille særlige krav til de enkelte anlægs placering og udformning.

PLACERINGSHENSYN OG LOVGIVNING:

Ved placering af store solcelleanlæg er der en række hensyn, kommunen skal varetage efter blandt andet planloven, naturbeskyttelsesloven og museumsloven.

Der kan som udgangspunkt ikke opstilles store solcelleanlæg i områder der er omfattet af:

- Beskyttede naturtyper (naturbeskyttelseslovens § 3)
- Strandbeskyttelseslinjen (naturbeskyttelseslovens § 15)
- Sø- og åbeskyttelseslinjen (naturbeskyttelseslovens § 16)
- Fortidsmindebeskyttelseslinjen (naturbeskyttelseslovens § 18)
- Kirkebyggelinjen (naturbeskyttelseslovens § 19)
- Fredede områder (naturbeskyttelseslovens § 33)
- Natura 2000 (naturbeskyttelseslovens kapitel 2 a)
- Lavbundsarealer, der kan genoprettes (planlovens § 11a, stk. 1, nr. 13), **med mindre solcellerne ikke forhindre genopretning af det naturlige vandstands niveau.**
- Kirkeomgivelser (planlovens § 11a, stk. 1, nr. 15)
- Kulturmiljøer (planlovens § 11a, stk. 1, nr. 15)
- Bevaringsværdigt landskab (planlovens § 11a, stk. 1, nr. 16) **Områder også udenfor Bevaringsværdigt Landskab, hvor det specifikt fremgår af landskabsanalysen, at der ikke kan placeres (arealkrævende) tekniske anlæg. Dette indbefatter også større uforstyrrede landskaber, større sammenhængende landskaber og områder med landskabelige interesser.**
- kystnærhedszonen (planlovens kap. 2 a) Ved planlægning i kystnærhedszonen kræves en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse, hvilket skal sikre, at kystnærhedszonen friholdes for byggeri og anlæg, som ikke er afhængig af en kystnær placering. Den særlige planlægningsmæssige eller funktionelle begrundelse skal afvejes i forhold til den påvirkning, som anlægget vil have på kysten og de hensyn, som kystnærhedszonen skal varetage.
- Sommerhusområder og byzone (planlovens § 34), og afgrænsede landsbyer (planlovens kap. 2 b)

Solenergianlæg vil have en begrænset levetid, og det forudsættes, at arealerne til opstilling af solenergianlæg kan reetableres til natur- eller landbrugsformål efter endt drift. Derfor skal arealer udlagt til solenergianlæg fastholdes i landzone.

- Derudover bør der være retningslinjer i forhold til naboer f.eks. minimumsafstand til beboelse og opholdsarealer.
- Det bør undersøges om der kan placeres solenergianlæg i konsekvensområder for vindmøller.
- Desuden bør der tages højde for den tekniske infrastruktur (adgang til ledningsnettet).